

אמנם מדברי התו"ג שם נראה שיש בכך הבדל בין אם אמר לעדים שהם יקחו מהסופר ויחתמו שאז מיד שכתב הסופר נגמרה שליחותו, ובין אם אמר לסופר שיתן הגט לעדים, שאז רק לאחר שנתן נגמרה שליחותו. ובגדון דהראבי"ה אולי כך היה נוסח המינוי של הבעל, והסופר עדיין לא מסר הגט לעדים. ועיי' בערוה"ש סי' קכ"ב ס"ק י"ז.

(?) ולכאורה י"ל שבאמת המינוי היה רק לכתובה, ומה שהציעו חכמי שפירא שיקנו הקלף לבעל, מיירי בקלף הגט הנידון שכבר נכתב. וע"ז קאמר הראבי"ה שאי"ז זכות לבעל זכמו שהתב"ל. אולם זה נסתר ממש"כ הראבי"ה לעיל בתחילת התשובה שלא יכלו לכתוב גט חדש על הנשאר מהקלף שנתן הבעל מאחר שלא נשאר מקום ריק מספיק. הרי שניתן היה לכתוב גט חדש. אבל י"ל שס"ל לראבי"ה שעל הקלף שנתן הבעל לכתוב עליו רשאי הסופר לכתוב גט חדש כי ע"ז עדיין יש מינוי מהבעל, וצ"ע.